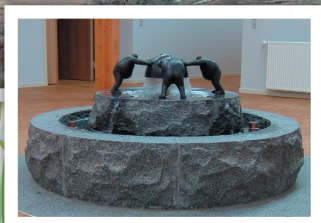
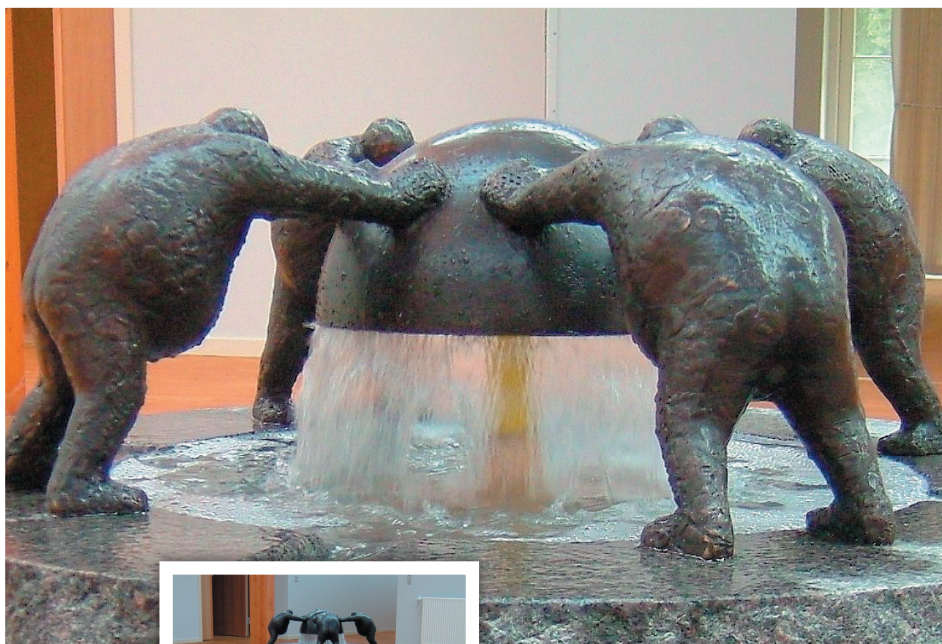

NYHEDSBREV FRA
Støtteforening for Hospicearbejde

April 2024

BESTYRELSEN

Støtteforening for Hospicearbejde

Fra venstre: Jørn Kaltoft Nielsen, næstformand, Keld Andersen, suppleant, Linda Jensen, formand, Susanne Andreassen, kasserer, Ellen Jørgensen, bestyrelsesmedlem, Kirsten Hansen, sekretær, Niels Aaskov-Hansen, bestyrelsesmedlem.

Forside

*Skulptur af Keld Moseholm,
skænket af støtteforeningen til
Hospice Fyn ved indvielsen.*

Støtteforeningen for Hospicearbejde

25-års jubilæum 18. marts

AF JØRN KALTOFT NIELSEN, NÆSTFORMAND

Indledning

At støtteforeningen kan fejre sit 25-års jubilæum, skyldes udelukkende 1.185 ildsjæle og medlemmer af støtteforeningen fra Odense og omegn, som dengang var meget optaget af den spirende interesse for palliation og hospicebevægelsen, som kom til Danmark i 90'erne fra England, hvor udviklingen havde været i gang i mange år og som er pioner på området. Dengang var der mest fokus på at bygge flere hospicer i Danmark og derfor stiftede man støtteforeningen med det formål at bygge et hospice som helst skulle ligge i Odense området. Det lykkedes ved en ihærdig politisk indsats, idet Fyns Amtsråd den 7. januar 2002 besluttede at oprette et hospice i samarbejde med Støtteforeningen. Hospice Fyn blev indviet den 28. oktober 2004, som det 6. hospice i Danmark og i dag er der 20 hospicer jævnt fordelt over hele landet.

Samfundsudviklingen førte til støtteforeningens tilblivelse og indsats i dag

Selv om missionen lykkedes for Støtteforeningen, fortsatte den sit virke og har i de sidste 20 år nøje fulgt udviklingen inden for det palliative område, som nu har stor prioritet i sundhedsvæsenet og behovet for frivillig indsats er stærkt

stigende. I de senere år er støtteforeningen især blevet opmærksom på at uheldbredeligt syge børn og unge ikke kan hjælpes på normale hospicer og derfor skal hjælpes på anden vis. Støtteforeningens formål omfatter alle uheldbredelig syge uanset alder. Samtidigt styrkes den palliative indsats i eget hjem via mange udadgående palliative teams, primært for voksne, men også særlige udadgående børne og unge palliative teams. I Region Syddanmark er der ét børne og unge palliativt team, med udgangspunkt fra H.C. Andersens børnehospital på OUH i Odense, som erstatter hospiceophold for børn og unge, idet der ikke bygges børnehospice i Region Syddanmark.

Udviklingen kom fra England hvor Cicely Saunders skabte grundlaget for hospicebevægelsen og den palliative indsats, som vi arbejder med i dag. En holistisk tankegang og moderne hospicefilosofi for den palliative indsats ved livets afslutning, som hun formulerede på følgende tankevækkende måde:

**You matter because you are you,
and you matter to the end of your
life. We will do all we can not only
to help you die peacefully,
but also to live until you die.**

Den moderne hospicefilosofi kan beskrives med følgende udsagn:

At skabe rammer, der giver de bedst mulige forudsætninger for livskvalitet og selvværd og en værdig død.

At yde en palliativ indsats som omsorg, pleje, smertelindring og sjælesorg for uhelbredeligt syge mennesker med en fremadskridende, dødelig sygdom, hvor kurativ behandling er opgivet.

At omsorg og pleje kan bidrage til at gøre menneskets sidste tid til en positiv del af livsforløbet, så den døende og dennes pårørende oplever en helhedsorienteret indsats, præget af åbenhed, betingelsesløs accept og bekræftelse af den syges værdi som menneske.

At yde støtte, vejledning og sjælesorg til den døendes pårørende før og efter tabet.

At hele indsatsen tilrettelægges under hensyntagen til individuelle behov og ønsker, idet alle

opgaver løses i et tæt samarbejde med den syge og dennes pårørende.

Hvordan opstod støtteforeningen

Nogle initiativrige mennesker med stor interesse for palliation og hospicebevægelsen, med læge og byrådspolitiker Arne Skipper i spidsen, inviterede sidst i 1998 til møde med Menighedsplejen på Munkemose plejehjem for at drøfte hvordan man kunne starte en støtteforening med det formål at etablere et hospice i Odense området. Med administrativ hjælp fra Ældre- og Handicapforvaltningen i Odense kommune med Jørgen Hansen som chef, blev der efter flere møder indkaldt til stiftende generalforsamling den 18.03.1999.

Dannelse af støtteforeningen

Støtteforeningen blev en realitet og den første bestyrelse bestod af Arne Skipper som formand, Henrik Therkelsen, Bitten Filstrup, Børge Wagner og Linda Jensen.

Herefter gik det hurtigt, medlemmerne strømmede til og der blev indsamlet penge fra medlemmer, sponsorer og Lions klubberne var meget aktive og arrangerede støttekoncerter mv. Støtteforeningen skaffede herved den nødvendige startkapital på 250.000 kr. til etablering af den selvejende institution for det nye hospice.

På generalforsamlingen den 21.05.2002 vælges Henrik Therkelsen som formand for støtteforeningen. Arne Skipper udtræder og bestyrelsen består herefter af Henrik Therkelsen som formand, Børge Wagner, Linda Jensen, Bitten Filstrup, Georg Karnøe, Aase Hansen og Jørgen Freltoft. Efterfølgende har Poul Martin Bossow og Jørn Kaltoft Nielsen været formand og i dag består bestyrelsen af Linda Jensen som formand, Jørn Kaltoft Nielsen, Susanne Andreasen, Kirsten Hansen, Ellen Jørgensen, Niels Aaskov-Hansen og Keld Andersen. Linda Jensen har været med fra foreningens start og Bitten Filstrup har gjort en meget stor og værdifuld indsats.

Hospice Fyn bygges

Den 25.09.2003 arrangerede Støtteforeningen et særdeles velbesøgt 1. spadestik og var vært ved arrangementet som støtteforeningen sponsorerede med ca. 40.000 kr.

Hovedtaler var daværende Indenrigs- og sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen som var meget imponeret over det store fremmøde og udtrykte ved sin ankomst i ministerbilen " hvad laver alle disse mennesker her? Sådan et spadestik har jeg aldrig oplevet før" med cadeau til støtteforeningens 300 fremmødte medlemmer, som udtryk for den store opbakning til støtteforeningens indsats. Ved den officielle indvielse den 28.10.2004 afslørede støtteforeningen sin gave til Hospice Fyn i form af en flot indendørs skulptur med springvand og 4 små "tykke mænd" udført af kunstneren Keld Moseholm for et beløb af 400.000 kr. heraf 275.000 doneret af Vinhandler Andersens Fond. I november 2004 modtager Hospice Fyn sine første patienter.

Fra starten skulle Støtteforeningen, i henhold til Hospice Fyns vedtægter, udpege 3 medlemmer af Hospice Fyns bestyrelse, men denne ordning blev ophævet i 2014 af Hospice Fyn, som ændrede sine vedtægter, hvorefter Støtteforeningen ikke længere er repræsenteret i Hospice Fyns bestyrelse.

Hvad støtter støtteforeningen

Siden starten til og med 2023 har støtteforeningen primært støttet følgende formål:

- Hospice Fyn med kr. 4.368.000 til mange forskellige aktiviteter, herunder især frivillige, personale, mindrebemidlede pårørendes forplejning og overnatning på hospice, efteruddannelse, udflugter for frivillige og personale, blomster, kunst, blade, særlig udstyr, deltagelse i konferencer om palliation, kørselsgodtgørelse for frivillige mv.
- Børne og unge palliativt team med kr. 360.000 til start af specielle sorg- og samtalegrup-

per mm. Støtteforeningens donation har her gjort en afgørende forskel, idet den har været direkte årsag til at indsatsen videreføres af børne og unge palliativt team og at regionen fremover betaler alle udgifter da efterspørgslen og nytteeffekten er meget stor for det døende barn, søskende og forældre.

- Støtte til forskningsprojekt via Hospice Fyn.
- Støtte til børne og unge palliativt team med kr. 33.000 til efteruddannelse af teamets personale.
- Støtte til børne og unge palliativt team med kr. 42.000 til seminar og konference om palliation for uhelbredeligt syge børn og unge.
- Støtte til speciel bogudgivelse "Lindrende ord – lad os tale om døden" kr. 20.000.

Den støtte som Støtteforeningen formidler efter sit formål, skal gøre en forskel for modtageren og dækker som hovedregel ikke normal drift,

men støtter aktiviteter som ellers ikke ville blive gennemført. Støtteforeningens bestyrelse beslutter hvilke aktiviteter der skal støttes på grundlag af modtagne ansøgninger og hidtil er mere end 90 % doneret til Hospice Fyn. Som eksempel på nytteeffekten kan følgende citeres fra en evalueringsrapport fra børne og unge palliativt team:

"Evalueringerne fra forældrene fortæller med al tydelighed, at samtalegruppen for forældrene er med til at støtte forældrene og er med til at lindre den eksistentielle og åndelige smerte, der følger med at have et barn/ung, der er ramt af en uhelbredelig sygdom. Ved at kunne støtte og lindre forældrenes eksistentielle og åndelige smerte skabes der endnu bedre muligheder for at forbedre livskvaliteten for barnet/den unge og hele familien på den sværeste vandring i livet. Forældrene giver ligeledes udtryk for at de i gruppen finder et fællesskab med ligesindede, som de ikke kan finde blandt familie og

venner. Gruppen har valgt at fortsætte med at mødes privat fordi der i gruppen er opstået et fællesskab, som er vigtigt for dem".

Hvor kommer støtteforeningens midler fra?

Støtteforeningen modtager donationer, arv og kontingenter fra organisationer og personer som ønsker at Støtteforeningen skal forvalte og uddele midlerne. Donorerne er ofte anonyme, men tallene fremgår af støtteforeningens regnskab og nyhedsbreve sammen med redegørelse for udgifter og uddeling af midler, idet Støtteforeningens regnskaber er åbne for alle. Hospice Fyn har fra starten etableret sin egen velgørenhedskonto (Vangelystkontoen), som man selv disponerer over, til donationer og gaver som Hospice Fyn modtager fra andre end Støtteforeningen. Vangelystkontoens økonomi er ikke offentlig tilgængelig. Støtten til Hospice Fyn sker således via Støtteforeningen og Vangelystkontoen.

Støtteforeningens formål og visioner

Støtteforeningens formål er uændret og formulering af formålsparagraffens 5 underpunkterne blev på generalforsamlingen den 27. april 2022 justeret i overensstemmelse med tidens udvikling og lyder således:

Foreningen, der er almen velgørende, har til formål at støtte hospicearbejde i Odense blandt andet på følgende måder:

- at udbrede kendskab til hospice og palliation.
- at skaffe økonomiske ressourcer via enkeltpersoner, virksomheder, institutioner, fonde mv.
- at støtte arbejdet på Hospice Fyn, herunder støtte til de frivillige, beboere og pårørende samt tilskud til specielt inventar og udsmykning.
- at støtte det palliative arbejde til hjemmeboende uhelbredelig syge uanset alder.
- at yde legater til fremme af forskning og efter-/videreuddannelse af palliativ behandling og pleje.

Fremtid

Umiddelbar kunne man få den tanke at nu har Støtteforeningen gjort så meget godt at vi kan tage det lidt med ro – men nej, det er på ingen måde bestyrelsens holdning, tværtimod skal den palliative og frivillige indsats styrkes, da befolkningen i det nuværende velfærdssamfund i langt højere grad end tidligere, bekymrer sig om hvordan vi sikre at uhelbredelig syge får størst mulig livskvalitet og selvværd i den sidste levetid og afslutter livet under trygge rammer.

Derfor vil Støtteforeningen fortsat:

- arbejde efter filosofien som Cicely Saunders så smukt formulerede
- donere støtte inden for foreningens formål
- arbejde på at få flere medlemmer
- arbejde på at skaffe penge
- deltage aktivt i frivilligt arbejde
- initiere udviklingsprojekter inden for det palliative område

Tak til alle medlemmer, donorer og til alle som har gjort en frivillig og ulønnet indsats i bestyrelsen eller på anden vis støttet vores arbejde – mange tak.

Indlæg fra Elisabeth Rokkjær Hammer

HOSPITALSPRÆST PÅ OUH SAMT PALLIATIVT TEAM OG BØRNE- OG UNGE PALLIATIVT TEAM

Samtalegruppe for forældre og søskende i Børne og unge palliativt team

I den folkekære sang: *Du, kom med alt, hvad der var dig*, står der i sidste vers: *At livet, det er livet værd på trods af tvivl og stort besvær, på trods af det, der smerter*, men hvordan kan man som familie holde fast i, at livet opleves meningsfuldt, når ens barn er uhelbredelig syg og man hver dag må slås med mange følelser og tanker. Hvordan kan man holde fast i glæde og håb?

Erfaring og forskning viser, at vi mennesker har brug for trykke fællesskaber, hvor vi kan dele vores erfaringer og igennem fællesskabet med andre styrkes følelsen af livsglæde på trods af livets omstændigheder.

Vi er derfor meget taknemmelige over, at vi i Børne- og unge palliativt team har fået økonomisk støtte fra Støtteforening for Hospicearbejde til at kunne udvikle og gennemføre samtalegrupper for henholdsvis forældre og søskende. Vi vil herunder dele baggrunden for udviklingen af disse to tilbud samt give et kort indblik i indholdet i grupperne. Der er selvfølgelig meget mere at fortælle om de to gruppeforløb, end det er muligt at få med i dette indlæg.

Lad os først vende blikket mod Samtalegrupperne for forældre.

Samtalegruppe for forældre

"Hvor er det godt at være i et fællesskab, hvor jeg føler mig forstået." (citater fra en forælder)

Samtalegruppen for forældre blev etableret på baggrund af et ønske fra flere forældre, der følte sig meget alene i deres liv med et uhelbredeligt sygt barn. De oplevede, at deres omgivelser ikke altid havde forståelse for alle de følelser, tanker, overvejelser og dilemmaer, der følger med at have et uhelbredeligt sygt barn. Flere forældre fortalte ligeledes om en stor ensomhed, der fulgte med at have et uhelbredeligt sygt barn. Samtalegruppen skabte mulighed for at forældrene, ved at dele deres erfaringer, kunne mærke et fællesskab der lindrede deres oplevelse af ensomhed.

Samtalegruppen for forældre, der har et uhelbredeligt sygt barn, har mødtes 5 gange i Livsrummet, Klørvænget 18. Gruppen har kørt sideløbende med søskende-gruppen.

Samtalegruppen for forældre blev ledet af sygeplejerske Pernille Christoffersen og hospitals-

Præst Elisabeth Rokkjær Hammer fra Børne- og unge palliativt team.

Vi mødtes tre timer i samtalegruppen for forældrene. Programmet så således ud.

- Velkomst med introduktion af dagens tema.
- Siden sidst runde
- Dagens tema/oplæg
- Samtale eller walk and talk om dagens tema/oplæg
- Afspænding ved fysioterapeut Tine Busch Davidsen.
- Spisning
- Afslutning

Forældrene har selv været med til at vælge, hvilke temaer, der skulle tages op og temaerne har været: Hvordan finder jeg styrke og glæde i hverdagen/hvordan holder jeg fast i meningsfuldhed, håb, vente-sorg, døden, parforhold og familieliv, skyld og skam og magtesløshed.

Samtlige forældre har udtrykt, at det har været en stor støtte og meget meningsfuldt at deltage i samtale gruppen. De har oplevet en stor trykthed og et godt fællesskab i gruppen, der betød at de kunne dele tanker, følelser og overvejelser, som det er svært at dele med deres øvrige omgangskreds. En af forældrene udtrykte det således: "Det er svært at tale med min familie og venner om, hvor træt og ked af det, jeg føler mig og hvor svært det at leve med aldrig at vide, hvordan dagen i morgen bliver." En anden forældre fortalte således: "Det er umuligt at dele alle mine tanker om skyld og skam med andre og det er svært for andre at forstå, hvilken vente- sorg jeg bærer rundt på."

Evalueringerne fra forældrene fortæller med al tydelighed, at samtalegruppen for forældrene er med til at støtte forældrene og lindre den eksistentielle og åndelige smerte, der følger med at have et barn eller en ung, der er ramt af en uhelbredelig sygdom. Ved at kunne støtte og lindre forældrenes eksistentielle og åndelige smerte skabes der endnu bedre muligheder for at forbedre livskvaliteten for barnet/den unge og hele familien på den sværeste vandring i livet.

Forældrene giver ligeledes udtryk for at de i gruppen finder et fællesskab med ligesindede, som de ikke kan finde blandt familie og venner. Gruppen har valgt at fortsætte med at mødes, idet der i gruppen er opstået et fællesskab, som er vigtigt for dem.

Søskendegruppe

Gruppen blev ledet af en fysioterapeut Tine B. Davidsen og en socialrådgiver Lene Elise Nielsen.

Gruppen mødtes samme tid og sted som forældregruppen. Dette for at imødekomme logistikken for hele familien. Familiene i Børne- og unge palliativ team kommer fra hele Region Syd.

Gruppen bestod af børn i aldersgruppen 8-14 år

Formålet var at søskende mødes med andre søskende, der har en søster og bror, der er alvorligt eller livstruende syg. Vi ønsker med søskendegruppen at give disse søskende et fælles rum, hvor de frit kan tale om det at være søskende til en uhelbredelig syg søskende. Det er vores ønske at børnene føler sig mødt med forståelse af ligesindede. Deltagerne i gruppen har tilkendegivet at de har været meget glade for at deltage i gruppen.

Nogle af de deltagende søskende fortæller, at de ikke kan tale med deres kammerater om det at have en søster eller bror, der er alvorlig syg. De fortæller at det er rart at mødes med

andre, der stort set kender til de samme følelser, oplevelser og afsavn. De fik også talt sammen om hvor meget de egentlig lignede hinanden, og der hvor de ikke gjorde, kunne de lære af hinandens måder at tackle udfordringerne på.

Alle mødegange var overordnet struktureret ens. Vi begyndte omkring bordet og fik talt om "siden sidst" og hvilket emne der var på programmet i dag, og hvilke fysiske aktiviteter der var planlagte. Vi har erfaret, at det er givende for børnene at der er en vekslen imellem fysisk aktivitet og samtaler, da dette medvirker til en øget opmærksomhed, sammenhold og psykologisk tryghed i gruppen.

Hver mødegang starter således:

- Der tages imod børnene og hilses på de forældre, som afleverer
- Mødets program fremlægges
- Runde med "siden sidst"
- Aktiviteter med indlagte pauser
- Pause med spisning
- Afslutning og opsamling: Kommentarer fra børnene - Kort præsentation af, hvad der skal ske næste gang

Det er ikke muligt at nævne alle de temaer, der var på programmet i søskendegruppen, men her kommer et lille uddrag af eksempler på temaer, der blev taget op i gruppen.

En mødegang tog vi udgangspunkt i samtalekort fra Kræftens Bekæmpelse. Her fortæller barnet en historie fra eget liv eller digter historie ud fra et samtalekort, hvor der f.eks. kan stå glæde eller håb på. Mens de andre børn fortæller, kan hvert barn tegne deres tanker, følelser og oplevelser.

En mødegang var der skattejagt på programmet, hvor posterne var:

- Post 1: Fysisk aktivitet.
- Post 2: Trække et samtalekort (association)
- Post 3: Svare på 3 spørgsmål

Hvad har været din bedste oplevelse med din bror/søster?

Hvad har været din sværeste oplevelse med din bror/søster?

Hvis du havde 3 ønsker, hvad ville du så ønske dig?

- Post 4:
Spørgsmål vedr. de raske søskende selv
Hvad kan du godt lide at lave?
Hvad gør dig glad?
- Post 5: Mindfulness

En mødegang blev der talt om hvad følelser er og hvilke følelser vi kan rammes af. Der blev også lavet en øvelse, der hedder *"Bag of feelings."*

Et andet tema, der blev berørt, omhandlede døden og det at miste – hvad tænker I, der sker når man dør – er I bange for at jeres søskende dør.

Det blev også drøftet med børnene hvordan de til tider kan føle sig udenfor/anderledes i forhold til deres kammerater.

Afslutningsvis kan vi fortælle, at den økonomiske støtte vi har fået fra Støtteforening for Hospicearbejde og de gode erfaringer med grupperne, har betydet at vi nu i Børne- og unge palliativt team kan tilbyde samtalegrupper for forældre og søskende i vores eget regi.

*Så endnu gang tak for jeres tro på
og støtte til grupperne.*

Indlæg fra Signe Ryge Petersen

EN FRIVILLIG PÅ HOSPICE FYN

Da jeg træder ind ad døren den onsdag eftermiddag, ser jeg som det første fyrfadslysene ved endevæggen. På et hospice er tændte stearinlys et tegn på, at et menneske er død, så jeg nærmer mig sagte og ser det navn, jeg ventede og frygtede: En ung kvinde som jeg har fulgt gennem flere måneder. Hun var en blid og stærk mor, datter, veninde og ægtefælle.

Jeg oplevede hende i alle rollerne gennem hendes tid på hospice. Som en kærlig mor til sin lille datter, som en omsorgsfuld og lattermild veninde og som en taknemmelig patient. Da jeg tre dage tidligere trådte ind på stuen, var hun på vej væk. Hendes forældre sad på hver side af hende. Moderen læste højt af en eventyrbog. "Det var hun så glad for som barn". Faderen strøg hende over armen igen og igen og kiggede intenst på sin lille pige. Luften var tyk af kærlighed og smerte. Hun var deres eneste datter.

Jeg hentede kaffe og isvand til dem. Vi talte om deres datter og hendes fine, menneskelige egenskaber, som jeg havde nået at opleve. De var så værdige. Skiftede mellem tårer og smil.

I fællesrummet var et stort følge til en anden patient, der var død tidligere på dagen. Familien

havde siddet vågevagt på skift i 27 timer og havde på kærligste vis fulgt deres kære helt til dørs. Så trænger man til at blive puslet om med kaffe, kage og omsorg, og hvis der er noget, vi er leveringsdygtige i, så er det netop det.

Jeg bliver til stadighed forundret og glad over den betydning, der kan ligge i at dukke op med en bakke med to glas rosévin og en lille skål peanuts til et ægtepar, der sidder og nyder eftermiddagssolen på terrassen og pludselig føler sig hensat til en ferie i Toscana. Eller finde en Champagnebrus til en patient, som ikke har lyst til noget som helst, men alligevel lyser stille op, da jeg nævner vores kasse med retro-is fra vores barndom.

Da jeg kørte hjem den aften med synet af den døende datter med sine forældre på hver side, nev det i hjertet. Det skulle det også. For dagene er forskellige som frivillig på et hospice. Nogle er tungere og mere smertefulde end andre. Så siver der en tåre på hjemturen, og det skal der også. Tænk hvis der ikke gjorde? Så var jeg gjort af sten, og det ville bekymre mig mere.

Om onsdagen var hun væk, borte. Jeg mødte forældrene udenfor, og de spurgte om jeg ville med ind og se hende. Det ville jeg så gerne.

Da vi trådte ind, græd jeg spontant ved synet af det menneske, jeg for tre dage siden havde set i live. Døende, men i live. Nu var hun død. Og hun var så fin. Lå fredfyldt med et lille Mona Lisa smil. Vi stod sammen og kiggede på hende og sørgede sammen. Jeg var fyldt af taknemmelighed over at få lov at være i det sorgens og kærlighedens rum sammen med dem. Sikken en gave at få.

Lidt senere fik jeg også lov at være med til at synge "Du som har tændt millioner af stjerner" på stuen. Bare den ene sang, lige der sammen med de nærmeste. Familien var på vej ind og synge og var jo så kede af det. Derfor spurgte jeg, om jeg skulle gå med ind og synge for. Det kan være svært at synge, når man græder. Det sagde de ja til. Det var jeg også taknemmelig for. Tænk at få lov at være en del af så afgørende en stund for denne familie.

For mig er det essensen i at være frivillig på et hospice: At reagere spontant på min intuitive fornemmelse. Det kan måske virke grænseoverskridende at spørge, om jeg skal gå med ind og synge i så intim og privat en stund, men jeg havde lyst til at spørge, og derfor gjorde jeg det. Lige som jeg aldrig trækker mig, hvis nogen begynder at græde, mens vi snakker. Hvis jeg åbner mig mod de mennesker, jeg møder, åbner de sig også.

Samtaler går i alle retninger. Nogle gange taler vi om, hvilke æbler der egner sig bedst til æbleflæk og om forskellen på karbonader og krebinner. Eller om dæk. Jeg søger altid at høste noget af patienternes ekspertise, og

en ældre herre havde arbejdet med biler hele livet. Derfor var det oplagt at få en snak om, hvorvidt jeg stadig skulle skifte til sommerdæk, selvom det var gået hen og blevet juli. Det fik vi en god sludder om. (Jeg skyndte mig at booke tid hos mekanikeren.) Med en jævnaldrende kvinde røg vi lynhurtigt ud i en samtale om, hvordan hun ikke havde kontakt med sin datter og barnebarn. En anden gæv kvinde fortalte om hverdagen bag baren på et værtshus og om, hvordan hun måtte sætte fulderikkerne på plads.

Så mine antenner er mit vigtigste arbejdsredskab på hospice. Hvad ønsker netop dette menneske? Hvad er deres behov lige her og nu? Alle signalerer tydeligt, hvad de har brug for. Om det blot er et friskt glas saftvand, om der opstår en times spontan samtale, eller om jeg bare skal trække mig fuldstændigt.

Altid går jeg beriget ud ad døren efter en vagt. Nogle gange tung om hjertet. Andre gange glad, fordi timerne har været intense og nærværende. Når jeg er i tvivl om noget, tager jeg fat i personalet. De skønne mennesker som jeg griner og smågræder med, og som altid er klar til at støtte os frivillige. Vi når mange emner hen over opvaskemaskinen, og hvis jeg har et hængeparti, når vagten lakker mod enden, griber de mig.

Den del af livet på hospice er lige så vigtig:

Her er smil og tårer, liv og død, smerte og sorg og glæde. Mest at alt er der kærlighed. Derfor er sorgen til at bære.

Støtteforening for Hospicearbejde

HVAD HAR VI STØTTET I 2023

Hospice Fyn – støtte i alt	kr.	kr.	kr. 250.000
Frivillige		66.000	
Kørsel	27.000		
T-shirts	13.000		
Møde/kursus	3.000		
Udflugt	15.000		
Kontantkasse	8.000		
Personale		4.000	
Supervision	4.000		
Blomster mm		111.000	
Pasning af planter	70.000		
Buketter hver uge mm	21.000		
Pasning af fiskebassin	12.000		
Kontantkasse	8.000		
Øvrige		69.000	
Abonnementer/avis/blade	11.400		
Forplejning pårørende	2.600		
Foto - personale/frivillige	55.000		
Tilskud til Børn/Unge OUH i alt			kr. 157.000
Sorggruppe forældre sygt barn	90.000		
Sorggruppe søskende	70.000		
Kursus - personale	9.000		
Restmidler projekt 2022	-12.000		

Støtteforening for Hospicearbejde

Støtteforening for Hospicearbejde · Hjemmeside: **www.hospicefyn-sf.dk**

Husk venligst at meddele adresseændring til:
Kasserer Susanne Andreasen · Snekstrup Have 37 · 5210 Odense NV
e-mail: sga1952@hotmail.com

